Errades molt cares

FRANCESC CARGOL

En el futbol les estadístiques poden servir per avaluar el treball d'una temporada però aquestes dades posades en un sol partit serveixen per a poc. Ahir l'equip ?menys golejat de la lliga, que feia molts partits que no encaixava, i només havia rebut nou gols en tota la segona volta, jugava amb foc i en deu minuts ja perdia dos a zero. Podia haver estat pitjor ja que abans del providencial gol de Cristian Herrera el Còrdova va tenir l'ocasió d'anotar el tercer i pràcticament deixar sentenciada l'eliminatòria.

Mal inici. El partit començava molt bé pels andalusos que van sortir més desperts. El primer gol es produeix per una manca de comunicació entre els centrals i Isaac Becerra, de totes formes Kiko Olivas i Richy havien de seguir la jugada, era un desplaçament del porter contrari que donava temps a defensar-lo. El segon gol és producte d'una de les accions que li va mancar ahir al Girona, la pressió al posseïdor de la pilota, en aquest cas sobre Carlos Caballero, que va posar una pilota d'or a Xisco. Suposo que la forta calor a l'hora del partit va minvar la intensitat defensiva i als jugadors els costava molt fer canvis de ritme per poder pressionar i recuperar la pilota. D'inici el sistema de joc utilitzat pels dos equips podia beneficiar els de Pablo Machín, es podien crear accions de superioritat numèrica de tres per dos al mig camp favorables al Girona, el problema era que enlloc de realitzar passades amb velocitat existia massa conducció individual. Xisco i Raúl de Tomàs portaven de corcoll els centrals gironins, tenien la capacitat de rebre entre línies a l'esquena de Pere Pons i també llençaven desmarcatges a l'espai, o bé es tallaven les línies de passada o tocava córrer enrere i seguir les jugades.

Canvi de ritme. El que no va passar en els primers 45 minuts si que ho va aconseguir el Girona a l'inici de la segona part. El Còrdova es va trencar en dos, la línia de quatre defenses quedava enrere i els mitjos juntament amb els dos davanters quedaven més avançats. A partir d'aquesta situació Pere Pons, Granell i Borja tenien espais al centre, començaven a aparèixer Sobrino i Herrera per rebre en curt, i el control del partit anava agafant color català. Tocava a José Luis Oltra prendre decisions. L'opció va ser sacrificar un davanter per fer entrar a Victor Pérez i jugar amb cinc jugadors deixant ?Xisco primer i Jean Pineda ?després com a únics davanters. El Girona insistia. Clerc aconseguia profunditat per la seva banda, l'estratègia ofensiva servia per crear ocasions de perill i Pablo Machín refrescava l'equip posant Eloi i Mata sobre el terreny de joc. L'eliminatòria està oberta, tocarà guanyar ?diumenge a Montilivi un partit difícil, però si el Girona vol ?passar a la final i posteriorment acabar pujant a Primera Divisió el més normal és que hagi de guanyar els dos partits de casa.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/06/10/errades-cares/787830.html?utm_source=rss